

РЕШЕНИЕ

№ 921

гр. София, 16.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9927** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Х. К. А. срещу Решение № Ц2153-08-70/08.09.2020г. на Директора на ТП на НОИ – К., с което е отхвърлена жалбата й срещу Уведомително писмо изх. № Ц5506-08-922 от 21.07.2020г.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение. В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ [населено място], в депозирано писмено становище оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Със Заявление вх. № Ц5506-08-922/09.07.2020 г. жалбоподателката Х. К. А. е поискала да й бъде издадено удостоверение за осигурителен доход за периода 25.01.1984 г. – 25.01.1985 г. В заявлението е посочено, че стажът за този период е положен в завод „О. – К.“, цех К., на длъжност „шивачка“. С оглед така подаденото заявление и въз основа на наличната в сектор „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ [населено място] документация, началникът на отдел „Осигурителен архив“ в ТП на НОИ – К. е издал Уведомително писмо с изх. № 5506-08-922#1 /21.07.2020 г., с което е отказано издаване на заявения документ с мотив, че за Х. К. А. / Х. К. А. липсвала

информация за посочения период в документите на осигурителя [фирма], [населено място], цех К., удостоверяващи осигурителен стаж и осигурителен доход. Уведомителното писмо е връчено на жалбоподателката на 27.07.2020 г.

Срещу уведомителното писмо е подадена жалба от Х. А. до директора на ТП на НОИ [населено място], който въз основа на нея е постановил процесното решение. Същото е връчено на жалбоподателката на 16.09.2020 г.

По делото са представени като доказателства Удостоверение изх. № Ц5506-08-923#1/29.07.2020г.; Уведомително писмо изх. № Ц5506-08-922#1/21.07.2020 г.; Заявление вх. № Ц5506-08-922/09.07.2020 г.; Заявление вх. № Ц5506-08-923/09.07.2020г.; справка от регистъра на осигурените лица – Описа на осигурителен стаж на жалбоподателката, видно от който за периода 01.12.1979-25.01.1985 г., е полагала труд като шивачка в Завод О. К.; копие от Трудова книжка № 376; Удостоверение обр. УП-3 изх. № 53, издадено от [фирма].

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 4 КСО отказите за издаване на удостоверения за осигурителен стаж и доход от органите на Националния осигурителен институт се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, който съобразно ал. 3 се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на материалната му компетентност. Спазена е изискуемата от закона форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите, обусловили отхвърлянето на жалбата.

От компетентен орган е издадено и процесното Уведомително писмо, предвид чл. 36 от Инструкция № 5 от 30 юни 2005 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правоприменик (Инструкция № 5) и приложената Заповед № 6/08.01.2007 г. на директора на ТП на НОИ [населено място].

Съобразно чл.5, ал. 10, изр първо КСО при прекратяване на дейността на осигурителите, които нямат правоприменик, документите по ал. 7, т. 1, както и неполучените от осигурените лица трудови книжки, издадени удостоверения за трудов/осигурителен стаж и осигурителен доход и други съхранени от осигурителите документи, въз основа на които може да се установи осигурителен стаж и/или осигурителен доход, и/или категория труд, се предават в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт въз основа на писмено заявление по образец, освен ако в закон е определен друг ред за съхраняването им. Според ал. 13 управителят на Националния осигурителен институт издава инструкция за условията и реда за приемане и съхраняване на документите по ал. 10. На това основание е издадена Инструкция № 5 от 30 юни 2005 г., с която се уреждат редът и условията за предаването, приемането, изземването, обработването, съхраняването и използването на ведомости за заплати и трудовоправни документи, съставени и/или издадени от осигурители, които са прекратили дейността си без правоприменик. Според чл. 30, ал. 1 от Инструкцията, в приложимата към датата на издаване на процесното решение редакция, документите, приети за съхранение в ТП на НОИ и в архивохранилищата, се използват за издаване на документи за осигурителен стаж и осигурителен доход. Издадените документи за осигурителен стаж и доход се завеждат чрез деловодна регистрационна система на НОИ. Анализът на посочените правни норми сочи, че

издаването на документ за осигурителен доход, какъвто е поискала жалбоподателката, отразява наличната в съхраняваните в архива документи информация за положен от дадено лице труд. В случая е установено, че в съхраняваните в архива на ТП на НОИ - К. разплащателни ведомости на осигурителя „О.: АД, [населено място], липсва информация за жалбоподателката за периода 25.01.1984 г. – 25.01.1985 г. удостоверяващи осигурителен стаж и доход. Това обстоятелство не е опровергано по делото. Предвид липсата на информация за осигурителния доход на жалбоподателката, основателно е отказано издаването на удостоверение. Следва да се отбележи, че стажът за процесния период не е спорен и дори е зачетен при определяне правото на пенсия на жалбоподателката. След като обаче няма никакви данни за осигурителния доход, няма как да бъде издаден искания от Х. К. А. документ с такова съдържание – за размер на осигурителния доход.

По тези съображения и предвид неоснователността на наведените в жалбата възражения, съдът намира, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, са материално законосъобразни, издадени в предписаната от закона форма, от компетентни органи, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена за сумата от 100 лева, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал.8 ГПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. К. А. срещу Решение № Ц2153-08-70/08.09.2020г. на Директора на ТП на НОИ – К., с което е отхвърлена жалбата й срещу Уведомително писмо изх. № Ц5506-08-922 от 21.07.2020г.

ОСЪЖДА Х. К. А. да заплати по сметка на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: